ANUL XIII.—No. 2147. 4 PAGINI 3 LEI Sâmbătă 22 August 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU   Director: AL. MUNTEANU   Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60 Redacţia şi provincia 3.26.69

Soluţia!

Să se execute întreg calendarul internaţional

Dar din încăsările matchurilor să se alcătuiască un fond care să fie împărţit între echipele din divizia naţională

S'a alcătuit pentru anul 1937 un calendar internaţional cu drept cuvânt excepţional.

Il reamintim:

România — Cehoslovacia
România — Germania
România — Suedia
România — Belgia
România — Portugalia
România — Austria, — toate la Bucureşti şi toate pentru echipa naţională A.

Deasemeni, câteva matchuri pentru echipa B. a României.

Este, cum am mai spus, un mare succes al F. R. F. A. acest bogat şi interesant calendar.

Se pun însă câteva întrebări: Va găsi acest calendar aprobarea biroului federal? Va fi el executat în întregime? Şi e bine, e recomandabil să fie în întregime realizat?...

Toate aceste întrebări găsesc un răspuns legat de aceiaşi condiţie: adeziunea integrală a tuturor cluburilor din divizia naţională A.

Această adeziune odată afirmată, biroul federal va putea aproba calendarul, care va putea fi în întregime consumat şi spre binele footballului românesc.

Marele nostru public a dovedit întotdeauna entuziasm pentru partidele în care este angajat orgoliul naţional şi va răspunde cu promptitudine ori de câte ori va avea prilejul să urmărească activitatea echipei reprezentative. Pronosticând deci un dublu succes, technic şi material, tuturor matchurilor din calendarul pe 1937, nu facem decât să recunoaştem o stare naturală de fapte.

Este însă imposibil ca federaţia să organizeze de 8 sau de 10 ori pe an, răpind astfel aproape toate datele libere ale cluburilor.

Pentru a împăca ambele nevoi, soluţia este să se copieze sistemul din alte ţări în football profesionalizat.

Federaţia să organizeze un minimum de partide internaţionale, câte îi sunt necesare pentru a-şi asigura un beneficiu corespunzător nevoilor sale bugetare.

Din beneficiile celorlalte matchuri să creeze un fond care să fie împărţit între echipele din divizie după un anume raport, stabilit de comun acord.

In felul acesta se vor servi interesele generale ale footballului fără aa se lovi cluburile, cari nu-şi pot permite luxul de a irosi măcar o singură Duminecă liberă.

Supunem această sugestie forurilor în drept, cu recomandaţie că întregul calendar ar trebui să fie executat, pentru importanţa matchurilor ce le cuprinde.

V.

Reintors dela Berlin, Tojar a rămas şomeur

Autorităţile orădene au datoria să intervină în favoarea aceluia care a făcut cinste sportului românesc

Puţine au fost performanţele noastre onorabile realizate în cadrul olimpiadei dela Berlin. Locul trei la tragerea cr carabina. Locul al doilea în proba «Naţiunilor» de călărie. Şi locul al cincilea la luptele greco-romane categoria cocoş.

Atât.

Cu atât mai mult se cuvine, deci, să aducem cuvinte de laudă şi să fim recunoscători reprezentanţilor noştri care au reuşit aceste câteva performanţe onorabile.

TOJAR A RAMAS ŞOMEUR

Se pare însă că soarta s'a hotărît să răspundă cu încruntări unuia din aceşti atleţi. Căci iată, abia întors la Oradea, Tojar, care s'a clasat al cincilea la luptele greco-romane ale categoriei sale, a avut trista surpriză de a se vedea concediat din slujba de zugrav pe care o îndeplinea la o întreprindere din Oradea Mare. Aclamat eri la Olimpiadă, Tajor se trezeşte astăzi din reveria sa sportivă, lovindu-se cu capul de trista realitate a şomajului.

Numai la o astfel de răsplată nu se aştepta bietul Tojar.

DATORIA AUTORITAŢILOR ORADENE

Deaceea, semnalând prin aceste rânduri, jalnica situaţie în care se găseşte, lansăm un călduros apel pentru autorităţile din Oradea Mare şi pentru toate personalităţile de seamă din marele oraş ardelean, rugându-i să-i întindă o mână de ajutor lui Tojar.

Cu puţină bunăvoinţă şi cu hotărârea că unul din reprezentanţii noştri la Olimpiadă, nu poate fi lăsat muritor de foame, i s'ar putea găsi, credem, lui Tojar, un mijloc de existenţă.

Owens a fost suspendat!

STOKHOLM, 21 (Intersport). — Atleţii americani, în turneu prin Europa, trebuiau să participe la un meeting organizat în localitate.

Atleţii s'au prezentat la start, cu excepţia lui Owens, care invocând oboseala a refuzat să alerge.

Secretarul general al A. A. V. (Atletic Associaţion of U. S. A.), d. Ferris, conducătorul expediţiei americane l'a suspendat imediat pe Owens.

POPULARITATE

Americanul Jossé Owens aleargă pe străzile Londrei, urmat de câţiva tineri colegieni

Boxeurul amator Nicolae Berechet a murit la Berlin

In urma unei infecţiuni, Berechet a suferit o septicemie generală

Cercurile sportive din România au fost eri dimineaţă foarte afectate pe urma ştirei telegrafice dată de d. Neagu Boerescu, d-lui Zahirnic:

«Nicolae Berechet a murit». Septicemie generală

Ştirea a căzut ca o lovitură de trăsnet asupra sportivilor români şi a impresionat adânc, în special pe cei cari au condus la gară grupul boxeurilor români selecţionaţi pentru olimpiadă.

Nicolae Berechet era vioi şi bine dispus. Işi văzuse visul cu ochii şi nu avea dece să nu se bucure. Nu-şi închipuia — cum probabil nu bănuia nimeni — că nu va mai vedea pământul scump al patriei.

Nicolae Berechet a murit, dupăce şi-a făcut datoria către culorile româneşti. S'a jertfit pe altarul sportului şi nimeni nu poate fi făcut vinovat de prematura lui dispariţie din viaţă.

Imprejurările au fost vitrege cu el, şi desnodământul tragic putea să se producă în ţară, tot aşa cum s'a produs la Berlin.

Nicolae Berechet a murit. El va trăi însă în analele sportului românesc şi în sufletele noastre, ca o vie pildă de sacrificiu şi uitare de sine. Căci, este sigur că, dacă cineva i-ar fi prezis lui Berechet soarta nemiloasă care îl aştepta, el nu ar fi ezitat un singur moment, să plece să apere culorile ţărei.

NICOLAE BERECHET

De ce a murit Berechet

In privinţa morţii lui Nicolae Berechet, fost campion regional la categoria uşoară circulă mai multe versiuni.

O VERSIUNE

Nicolae Berechet a fost lăsat la Berlin de restul expediţiei, fiind bolnav în sanatoriu, de febră.

El contractase o puternică răceală, care s'a manifestat imediat după ce a susţinut matchul.

Berechet, ajuns la Olimpiadă nu putea face cu uşurinţă greutatea. A fost nevoie de un regim alimentar redus şi chiar de băi de aburi.

Intr'una din zile, când făcuse o astfel de baie, a intrat imediat în bazinul de antrenament al înnotătorilor.

E posibil că aci să fi contractat şi răceala.

Imediat ce s'a manifestat febra, el a fost transportat la sanatoriu.

D. Aureliu conducătorul expediţiei, trebuind să părăsească Berlinul, a fost consiliat ca să-l lase pe Berechet în spital până la complecta lui însănătoşire.

Insănătoşirea nu s'a produs şi Nicolae Berechet şi-a dat sfârşitul eri dimineaţă la ora 4.

VERSIUNEA ADEVARATA

In realitate, Berechet a murit pe urma unei infectări a sângelui. Cinci zile dupăce susţinuse matchul din cadrul turneului olimpic, s'a simţit rău.

Internat în spital, s'a constatat că temperatura lui creşte vertiginos.

Medicii au depus toate eforturile spre a determina diagnosticul şi, în cele din urmă i-au făcut analiza sângelui. Această măsură a fost revelatorie. S'a constatat infecţia sângelui care, după patru zile a provocat săvârşirea din viaţă a lui Nicolae Berechet.

Cu Nicolae Berechet dispare una dintre cele mai reprezentative figuri ale amatorismului românesc, unul dintre acei oameni cari s'au dedicat sportului, înţelegând să-i servească interesele, indiferent de preţul sacrificiilor.

Cu atât mai regretabilă este această prematură dispariţie.

Fie-i ţărâna uşoară.

Spre o umanitate mai pură prin spiritul olimpic

Cu o voce gravă, un piculeţ tristă căci era vorba de un adio, contele Baillet hatour, preşedintele comitetului olimpic internaţional, a rostit a microfonul stadionului din Berlin următoarele, în ziua închiderii jocurilor:

«In numele comitetului olimpic internaţional, mulţumim cancelarului Hitler şi publicului german pentru ospitalitatea pe cari au dat-o celei de a XI-a olimpiade şi, convocăm tineretul din toate ţările la Tokio, peste patru ani, pentru acelebra alături de noi cea de a 12-a olimpiadă.

«Fie ca această olimpiadă să se desfăşoare în voioşie şi în pace şi fie ca drapelul olimpic să-şi urmeze drumul său în decursul anilor, spre binel eunei umanităţi mai entuziaste, mai curajoase şi mai curate. Aşa să ne ajute Dumnezeu!».

D-ra Smaranda Brăescu face înconjurul Europei în avion

Pe un aparat „Hawk" a decolat azi dimineaţa la orele 5 de pe aerodromul Băneasa

Prima etapă este Bucureşti-Varşovia

Azi dimineaţă, la orele 5, a decolat de pe aerodromul Băneasa, la bordul unui avion «Hawk», d-ra Smaranda Brăescu cu destinaţia Stockholm.

D-ra Brăescu execută acest sbor în cadrul unui mare raid în jurul Europei, pe care îl consideră deja început, odată cu plecarea din Bucureşti.

Acest raid în jurul continentului este împărţit în şapte etape, după cum urmează:

Bucureşti—Varşovia, distanţa 926 km.

Varşovia—Stockholm, distanţa 800 km.

Stockholm—Copenhaga, distanţa 520 km.

Copenhaga—Londra, distanţa 940 km.

Londra — Marsilia, distanţa 1000 km.

Marsilia—Roma, distanţa 600 km.

Roma — Bucureşti- distanţa 1120 km.

Total 5906 km.

Un traect care înseamnează un total de circa 6000 km din care 16 la sută peste munţi, iar o zecime deasupra apei.

Aparatul, care poartă numele «Aurel Vlaicu», este un monoplan cu un singur loc «Miles-Hawk, cu motor «Gipsy Major» de 130 cai; realizează o viteză maximă de 222 km. pe oră şi aterizează cu 90 km.; greutatea totală în ordine de sbor: 730 kg.î rază de acţiune: 1300 km.

La ora decolărei, condiţiunile meteorologice se prezentau astfel: Până la Danzig, cerul cu înourări trecătoare, vânt slab, vizibilitate bună.

Dela Danzig la Stockholm cerul nouros, cu ploi de scurtă durată, vânt dinspre Sud-Est, cu 30 km. pe oră, vizibilitate variabilă.

D-ra Smaranda Brăescu după ce a dus la glorie culorile naţionale aducând ţării dublul record mondial de lansare cu paraşuta, acum oferă un nou prilej de afirmare aripilor româneşti pe plan internaţional.

DEM.

Varoff a sărit 4 m. 83 cu prăjina

La campionatele mondiale muncitoreşti ce au loc la New-York pe arena Bandall Island cel mai bun rezultat a fost obţinut de Varoff, care a sărit 4 m. 383 cu prăjina.

Ridicată la 4 m. 45, bara a fost de puţin atinsă, astfel că tentativa de a stabili un nou record mondial a eşuat.

Post-festum

Tineretul întregei omeniri a părăsit stadionul olimpic

Confratele parizian «L'Auto» publică sub semnătura d-lui Robert Perrier un minunat articol asupra jocurilor olympice dela Berlin. D. Perrier face, cu un talent incontestabil, o trecere în revistă a celor constatate la Berlin şi pune într'o lumină reală situaţia din ce în ce mai precară a sportului amator şi a ideii olympice.

Iată acest articol, asupra căruia atragem în mod co totul special atenţia cetitorilor noştri:

Jocurile celei de a XI-a olimpiade au obţinut un succes considerabil,— un succes carre lasă în urma lui, — şi încă cu mult, — toate celelalte olimpiade de până acum.

Succes de masse, pentrucă milioane de spectatori au defilat la Reichsportfeld pentru a asista la evoluţiile celor 2.000 de campioni, reprezentând elita tinereţii a 53 de naţiuni.

Jocurile olimpice şi-au atins astfel scopul lor: o magnifică propagandă a fost făcută pentru cauza sportului, tineretul a luptat cu vitejie şi într'un spirit de largă înţelegere, făclia olimpică şi-a contnuat drumul de-alungul secolelor, pentru binele unei umanităţi din ce în ce mai ordonate mai curagioase şi mai pure.

Şi cu asta, — gata.

Evident, dacă vrem să privim printr'o prizmă oarecum naivă, sau avem altceva de făcut decât să intonăm un imn pentru gloria olympismului modern; e ceeace fac nemţii, ghiftuiţi de orgoliu cu cele 33 de medalii de aur ale atleţilor Reichului, cu prestigiul personal pe cari l-au adus aceste jocuri la Berlin şi cu publicitatea extraordinară pe care cancelarul Hitler a difuzat-o în întreaga lume.

E greu de admis deci un german care n'ar fi în culmea bucuriei. Afară de cazul când acel german este ministrul de finanţe, în măsură să constate astăzi că aceste triumfuri au costat multe, foarte multe milioane de mărci.

Olympiada a dat deficit

Căci lăsaţi-mă să zâmbesc când statisticile oficiale anunţă reţete în valoare totală de 7 milioane şi jumătate mărci şi cheltueli nî valoare de şase milioane şi jumătate. Dacă este posibil ca reţetele să fi atins, în 15 zile, această cifră extraordinară de 45 milioane franci francezi (450 milioane lei), în schimb e o copilărie să crezi că cifra cheltuelilor nu s'a ridicat decât la 39 milioane franci francezi.

Singura construcţie a stadionului a piscinei din Mayfeld, a stadionului Forum şi a lui Deutschlandhalle, a înghiţit, fără dor şi poate, această sumă. Dar preparaţiunea olimpică, unde nimic n'a fost neglijat, timp de patru ani, pentru a se ajunge la splenditul rezultat obţinut? Dar cele 5 milioane de mărci (200 milioane lei) asvârlite pentru publicitatea olimpiadei? Dar cele 12 milioane de mărci cheltuite la Garmisch Partenkirchen, pentru a disciplina Alpii bavarezi pentru exigenţele jocurilor de iarnă?

Nu sunt, deci, 6 milioane de mărci ci 50 de milioane, care trebuesc trecute la capitolul «cheltueli» al celei de a XI-a olympiadă. Şi încă suntem departe de realitate.

Şi în cazul acesta. Deficit?

Hotărât lucru: deficit. Mare deficit. Deficit de cel puţin 200 milioane franci francezi, iată adevărul.

Dar are vreo importanţă acest deficit?

Nici una!

Niciuna, pentrucă niciodată sportul n'a fost atât de crunt desfigurat ca de această olimpiadă. Dece s'ar fi ezitat să se arunce banii pe fereastră, când era vorba, înainte de toate, de a se dovedi lumii redeşteptarea Germaniei a marei Germanii?

Jocurile — un pretext

Jocurile din 1936 n'au fost decât un pretext. Ele au adus, — nu se poate contesta, — o frumoasă contribuţie pentru cauza sportului, — dar ele au servit, înainte de toate, pentru a demonstra puterea lui Hitler asupra poporului german.

Este aceasta scopul sportului? Aceasta este mai cu seamă, adevăratul sens pe care baronul Pierre de Cocilestin a vrut să-l dea jocurilor, reînviându-le din cenuşa vremurilor?

Fără îndoială, — nu.

Dar istoria este o eternă reîntoarcere.

Iată-ne deveniţi în secolul XX, la abuzurile care au precipitat sfârşitul alympismului şi decadenţa greacă.

Abuz?

Desigur. Şi abuz peste tot. Până la această încordare fantastică a unei mulţimi care vrea cu orice preţ să câştige unul de-al ei. Până la această plecare în massă spre tribunele stadionului a unor oameni care habar n'aveau de cele ce trebuiau să se întâmple.

Am în memorie, în clipa când scriu aceste rânduri, răspunsul pe care mi l-a dat o spectatoare, în spatele căreia m'am găsit, la un moment dat, în timp ce încercam să pătrund în stadion.

— Vă place hand-ball-ul, domnişoară?

— Nu ştiu ce e aia...

— Atunci dece vă duceţi?

— Păi dacă am carte de intrare...

Adevărata identitate a sportului german

S'a vorbit destul pe socoteala americanilor şi a «studenţilor» lor.

Trebue acum să recunoaşteţi şi faţa adevărată a sportului german.

Sunt amatori atleţii Reichului?

Haida-de!

Sunt profesionişti sadea. Şi bine, foarte bine plătiţi. Profesionişti care, în loc să culeagă beneficiile unei organizaţiuni comerciale particulare, primesc avantagiile din partea Statului.

Germania întreţine crescătoria ei de campioni, tot aşa cum baronul de Rotschild întreţine grajdul lui de cai de curse. Sport-forum-ul este uzina unde se fabrică atleţii Reichului, tot aşa cum universităţile americane sunt marile fabrici de campioni tip U. S. A.

In primul caz, statul a înţeles valoarea publicitară a unei vedete olimpice şi n'a ezitat să facă cheltueli.

In al doilea caz, consiliu Universităţii a înţeles că un campion va atrage pe tineri la colegiul în chestiune, mai mult decât la alt colegiu.

In ambele cazuri sportul este considerat ca un mijloc de a servi o cauză.

D. Gubbels, ministru propagandei Reichului, este un om foarte inteligent pentru a subestima capacitatea unei victorii olimpice de a exalta sentimentul naţional al unui popor al cărui bucurie supremă este de a cânta din toată inima faimosul *Deutschland uber Alles*. Partidul naţional socialist al d-lui Hitler este mărit din aceste jocuri olimpice. Să nu negăm asta. Cancelarul va putea spune mâine, la celebrul congres din Nuremberg:

«Iată puterea Germaniei!

De când e la putere partidul naţional socialist, Germania a redevenit marea Germanie. Am triumfat de 33 ori la jocurile olimpice, în timp ce altă dată n'am jucat decât roluri de figuranţi. De 33 ori drapelul roşu negru împodobit cu crucea încârligată a fost ridicat la locul de onoare. De 33 ori, 100.000 de germani adunaţi la stadionul olimpic, au putut cânta imnurile noastre de glorie. Iată ce v'am adus eu. Iată ce a făcut din Germania partidul naţional socialist».

Dar nu vreau să vă descriu aci în întregime, viitorul discurs al lui Hitler. E suficient să accentuez din nou că această este adevărata identitate a sportului german.

(Continuare în pag. 2-a)